

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

פ"ל 10759-04-17 מדינת ישראל נ' אליאל

בפני כבוד השופטת טל תדמור-זמיר

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

יצחק אליאל

הנאשמים

הכרעת דין

כמצוות סעיף 182 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, הריני מודיעה כי החלטתי לזכות את הנאשם מהעבירות שיוחסו לו בכתב האישום.

כתב האישום ותשובת הנאשם

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של סטיה מקו נסיעה, נסיעה אחורנית ללא צורך ונהיגה ברשלנות.

1. **מעובדות כתב האישום עולה** כי ביום 28.3.17 סמוך לשעה 07:05 נהג הנאשם ברכב פרטי בכביש 75. בהגיעו סמוך למפגש עם כביש 70, הנאשם הסיע את רכבו אחורנית מבלי לנקוט אמצעי זהירות ובהמשך, לאחר שנכנס לכביש 70, סטה מנתיב נסיעתו וגרם לסיכון לרכב שנסע בנתיב השמאלי לו.

2. **בתשובתו לאישום** הודה הנאשם בנהיגה בזמן ובמקום, אולם טען כי לא נהג כמתואר בכתב האישום והגשת כתב האישום היא אקט של נקמה מצד השוטר שנסע מאחוריו, איים עליו והתנהג נגדו בתוקפנות, לאחר שהבין כי הנאשם התלונן עליו.

מאחר ועסקינן בגרסה מול גרסה, ראיתי לנכון לפרט להלן את גרסאות הצדדים.

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

פ"ל 10759-04-17 מדינת ישראל נ' אליאל

גרסת המאשימה

מטעם המאשימה העיד נהג הרכב המעורב, מר ארנון דוידיאן (מר דוידיאן משרת כשוטר בימ"ר חוף וייקרא להלן - "השוטר").

3. השוטר העיד כי במועד הנקוב בכתב האישום הוא נסע לעבודה ובהגיעו לצומת העמקים היה פקק. לפניו עמד הנאשם, הוא צפר לו פעמיים - שלוש כדי שיתקדם, שכן לדידו היה רווח שאפשר פניה ימינה לכיוון צומת יגור, ואז הנאשם שילב הילוך אחורי ונצמד לרכב שלו. כשהתנועה החלה להתקדם שניהם פנו ימינה לכביש בעל 4 נתיבים, הוא עצמו השתלב בנתיב השמאלי, בעוד הנאשם נצמד אליו מצד ימין, חסם את דרכו, פתח את החלון וסימן לו "למה מה, תעצור בצד" (עמ' 6 לפרוט' בשי' 26-20). השוטר העיד כי בשלב זה הוא הפעיל את הכריזה ברכבו, כדי שהנאשם יבין שמדובר במשטרה ויעצור בצד. הם עצרו בצד, הוא ביקש מהנאשם רישיונות, אבל הנאשם לא רצה למסור לו אותם והוא הסביר לנאשם שאם לא יזדהה, הוא יאלץ לעכבו לתחנת המשטרה. השוטר העיד כי בשלב מסוים הוא אף אחז בחולצתו של הנאשם ואמר לו שהוא מאלץ אותו להשתמש בכח לצורך העיכוב. כשהנאשם הבין שהוא רציני, הוא מסר לו תעודת זהות (עמ' 6 לפרוט' בשי' 31-26). השוטר הזעיק למקום נידת, כדי לרשום לנאשם דו"ח תנועה ובינתיים, כיוון שהשניים עמדו במקום שאינו בטיחותי, הוא ביקש מהנאשם להתקדם וחרף מחאותיו של הנאשם, השניים התקדמו ונעצרו במפרץ קישון. דא עקא, שניידת לא הגיעה וראש משמרת במתנ"א, אליו צלצל השוטר, אמר לו לקחת את פרטי הנאשם כדי שניתן יהיה לרשום לו דו"ח מאוחר יותר (מעמ' 6 לפרוט' בשי' 31 עד עמ' 7 בשי' 5). השוטר העיד כי כשהחזיר לנאשם את הרישיונות, הנאשם ביקש לקבל את פרטיו והוא הציג בפניו תעודת זהות ותעודת מינוי. אלא שהנאשם ביקש לצלם את התעודות וכשאמר לו שזה אסור, הנאשם "...התחיל להגיד כל מיני מילים שאני לא רוצה לחזור עליהן, בגדר הגזענות...". השוטר אמר לנאשם שזה לא ראוי, ונסע למקום עבודתו (ימ"ר), שם הוא ערך דו"ח מסודר, פנה ללשכת התנועה במטה, העביר להם את החומר וימשם זה התגלגל הלאה" (עמ' 7 לפרוט' בשי' 9-5).

4. **בחקירתו הנגדית** השוטר העיד כי הוא ערך דו"ח בכתב ידו והקצין שגבה ממנו הודעה - רמת"ד זרוע חוף - למעשה העתיק את הדברים מאותו דו"ח. השוטר העיד כי הוא זה שפנה לרמת"ד, סיפר לו על האירוע וביקש לדעת איך מגישים דו"ח לנהג והרמת"ד עשה מה שעשה (עמ' 7 לפרוט' בשי' 19-32; עמ' 8 לפרוט' בשי' 8-5). השוטר אישר שנהג בניידת סמויה ולנאשם לא הייתה אפשרות לדעת שמדובר במשטרה ורק לאחר שראה "מה עשה בפעם השנייה" הבין שבנסיעה לאחור הנאשם למעשה ניסה להגיד לו "אל תצפור ואל תתקדם ולא שהוא ניסה לפלס את הדרך קדימה" (עמ' 8 לפרוט' בשי' 11-19). השוטר הוסיף כי הוא לא מיהר לשום מקום, אלא צפצף לנאשם כי ראה שיש מקום שרכב

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

פ"ל 17-04-10759 מדינת ישראל נ' אליאל

יכול לעבור דרכו ואין בכך כל פסול (עמ' 9 לפרוט' בש' 5-1). השוטר אישר שכשהנאשם שילב להילוך אחורי הוא חשב שהוא מתכוון לפנות לו את הדרך ולא ראה במעשה מעשה פסול, שכן הנאשם לא סיכן את רכבו ולו הנאשם היה משתלב ימינה מיד אחרי שנסע לכאורה לאחור, הוא לא היה רואה בנסיעה לאחור שום דבר חריג (עמ' 9 לפרוט' בש' 8-22).

השוטר העיד כי הוא לא עקף את הנאשם, אלא נסע במקביל אליו. כשנשאל מדוע, אם כך, מסר בהודעתו כי הנאשם צריך היה להאיץ כדי להגיע אליו, השיב כי בכניסה לכביש 75 מתחילים 4 נתיבים. הנאשם היה בנתיב הימני, בעוד הוא לקח את הנתיב השמאלי ביותר, כך שנוצר מרווח ביניהם והנאשם היה צריך להאיץ כדי להתקרב אליו. באותה נשימה השוטר העיד כי במקום היה פקק תנועה (מעמ' 9 לפרוט' בש' 23 עד עמ' 10 בש' 5). השוטר הוסיף כי קודם הנאשם חסם אותו ורק אז עשה לו תנועה עם היד וכשעומת עם העובדה כי בהודעתו אין זכר לחסימה מצד הנאשם, הוא הוסיף שהוא אף נאלץ לבלום כדי לא לפגוע בו. השוטר אמנם אישר כי אין בהודעתו זכר גם לנושא הבלימה, אך ביקש ללמוד מניסיון החיים, שכל נהג שרכב נצמד אליו, בולם. כשעומת עם הודעתו, בה הוא מסר שלאחר שהנאשם נצמד אליו הוא המשיך בנסיעה, לא נתן מענה ענייני (עמ' 10 לפרוט' בש' 6-21).

השוטר אישר כי הנאשם נעצר בצד מיד כשהוא ביקש ממנו לעשות כן והעיד שאז התחיל דין ודברים של "מי אתה ותציג ותציג, ניגשתי לרכב, הוצאתי תעודה והצגתי". עוד אישר כי הנאשם התקשר למשטרה לפניו וכי בשלב מסוים הוא השתמש בכח - אחז ומשך בחולצתו של הנאשם - כדי להוציא אותו מהאוטו (עמ' 11 לפרוט' בש' 3-32). כן העיד כי דיבר בקול רם רק מחמת התנועה הסואנת במקום וכשנשאל אם היה תקיף כלפי הנאשם, השיב "כשבן אדם מסרב להזדהות בפני שוטר, מעליב ומגדף שוטר ומתנהג בבריונות בכביש אז יש הובה לדבר אליו בצורה תקיפה על מנת שיבין שעליו לציין להוראת השוטר באותו רגע [...] לכל אורך הדרך הייתי מנומס אבל תקיף". השוטר הכחיש כי איים על הנאשם או קילל אותו (עמ' 12 לפרוט' בש' 4-15).

ב"כ הנאשם השמיע לשוטר הקלטה המתעדת שיחה בינו לבין הנאשם (נ/1) ושאל אם לדעתו הוא התנהג בנימוס כשאמר לנאשם "אני אראה לך והמרוקאי הזה יראה לך מאיפה משתין הדג". השוטר השיב: "זה סוג דיבור בעקבות התנהגות בריונית של נהג שחושב שמגיע לו הכול" (עמ' 12 לפרוט' בש' 29-31) והוסיף כי הנאשם אף הוא הטיח בו מילים גזעניות ו"הדברים נאמרו בהמשך לדברים שלו ולא כדבר שאני התחלתי אותו" (עמ' 13 לפרוט' בש' 1-10).

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

פ"ל 10759-04-17 מדינת ישראל נ' אליאל

גרסת הנאשם

5. הנאשם נחקר באזהרה יומיים לאחר האירוע. **בהודעתו (ת/1)** מסר כי הרכב שנסע מאחוריו באותו יום צפר לו בפעם הראשונה בצומת אלרואי ולאחר מכן, בפעם השנייה, כשהגיע למקום בו היה רמזור אדום והתנועה עמדה. הנאשם מסר שהיה מרווח קטן שלא אפשר מעבר ולכן, כשהרכב מאחוריו צפר לו, הוא עשה לו סימן שהוא לא יכול לעבור, על ידי שילוב להילוך אחורי למשך שנייה. כשהתחלף הרמזור לירוק, הוא המשיך בנסיעה ימינה, בעוד הרכב עוקף אותו משמאל ושניהם השתלבו בכביש 70 לכיוון חיפה, כשהרכב הנוסף בנתיב השמאלי הקיצוני והוא בנתיב הימני. כשהנאשם סימן לנהג ביד שיירגע, הנהג הפעיל סירנה. הנאשם מסר כי הוא מיד עצר בשול הימני "והוא עצר אחריי יצא מהרכב פתח את דלת הרכב שלי משך בפראות במעילי תוך ניבול פה וקללות וביקש שאתן לו רישיון נהיגה ללא הזדהות כאיש משטרה או בטחון ללא מדים". הנאשם הוסיף, כי כשביקש מאותו אדם להציג לו תעודה של שוטר, הוא סרב וביקש מהנאשם לתת לו את הרישיון. הנאשם התקשר למשטרה כדי לדווח על המקרה והשוטר כל הזמן איים עליו. בהמשך הוא נתן לשוטר את הרישיון שלו ואז הם נסעו לתחנת אוטובוס סמוכה, שם החזיר לו השוטר את הרישיון, תוך שהוא ממשיך לאיים ולקלל (ת/1 בש' 19-5). הנאשם הכחיש שנסע לאחור וטען כי לא אז מהמקום, אלא רק שילב הילוך אחורי, כדי לסמן לנהג שהוא לא יכול לעבור קדימה. כן הכחיש שסטה מנתיבו לעבר השוטר וטען כי הוא המשיך בנתיב הימני עד שהשוטר הפעיל סירנה וסימן לו לעצור (ת/1 בש' 28-20). הנאשם הסביר כי תחילה סרב להציג לשוטר רישיונות, כי הוא היה ברכב אזרחי, ללא מדים, ולא הזדהה כשוטר, אולם לאחר שהוא הפעיל נגדו כח רב וקללות, הוא נתן לו את הרישיונות. הנאשם הכחיש כי איים על השוטר או אמר לו שהוא לא נותן לו רישיונות כי הוא ערבי וטען כי הנאשם הוא שקרא לו "לבן אשכנזי" (ת/1 בש' 57-33).

6. **בעדותו בבית המשפט** הנאשם חזר על הדברים שמסר בהודעתו, ברם לא ציין את עניין שילוב ההילוך האחורי והוסיף כי בשלב כלשהו הוא צילם את רכבו של השוטר (עמ' 4 לפרוט' בש' 27-9). הנאשם העיד כי לא נכנס לנתיב הנסיעה של השוטר וכי הוא הקליט אך את סיום השיחה שלו עם השוטר, לא מחק מההקלטה דבר ולא ערך אותה (עמ' 5 לפרוט' בש' 4-1). לאחר שההקלטה נ/1 הושמעה שנית באולם, הנאשם הסביר כי אמר לשוטר "מרוקאי" בתגובה לכך שהשוטר אמר לו "לבנבן אשכנזי", כי רצה לתקן אותו - שהוא מרוקאי ולא אשכנזי (עמ' 6 לפרוט' בש' 10-9). כן העיד כי הקליט גם את השיחה שלו למוקד 100 (נ/2, אליו אתייחס בהמשך) ובהגיעו לעבודתו העלה על הכתב את השתלשלות העניינים ושלח תלונה למח"ש (עמ' 6 לפרוט' בש' 11-10 ; 31-30).

7. **בחקירתו הנגדית** הנאשם אישר שהעביר את רכבו להילוך אחורי למשך מספר שניות, ברם עמד על כך שלא היתה תזוזה של הרכב (עמ' 7 לפרוט' בש' 8-4 ; עמ' 8 לפרוט' בש' 31 עד עמ' 9 בש' 8).

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

פ"ל 10759-04-17 מדינת ישראל נ' אליאל

כן העיד כי ברגע שהנהג השני הפעיל סירנה הוא עצר את רכבו בצד, אולם לא היה בטוח שמדובר בשוטר, שכן הוא לא לבש מדיום וסירב להציג תעודה מזהה (עמ' 7 לפרוט' בשי' 15-27; עמ' 8 לפרוט' בשי' 19-30). הנאשם העיד כי בעודו יושב ברכב כשהוא חגור, השוטר פתח את הדלת בפראות וניסה למשוך אותו בחוזקה תוך השמעת קללות ומילים גזעניות. לדידו הוא עבר תקיפה ולכן התקשר למוקד 100 (עמ' 8 לפרוט' בשי' 2-4). הנאשם הכחיש כי אמר לשוטר שחשב שהוא ערבי או כי הוא נצמד לרכב של השוטר מימין והעיד כי כל שעשה הוא לסמן לו עם היד שיירגע (עמ' 8 לפרוט' בשי' 5-18). כן הכחיש שאיים על השוטר (עמ' 9 לפרוט' בשי' 9-14). אשר להקלטת השיחה, הנאשם העיד כי הקליט רק חלק מהשיחה כי הייתה לו בעיה עם הבטריה בטלפון. כן העיד כי הוא אמר במשטרה שיש לו הקלטה אבל השוטר שחקר אותו אמר שזה לא מעניין ושישמיע את זה בבית המשפט (עמ' 9 לפרוט' בשי' 15-31).

דיון והכרעה

8. **גרסתו של מי מהימנה יותר - של השוטר או של הנאשם? זו השאלה בה עלי להכריע.** לדידה של המאשימה יש לאמץ את גרסת השוטר, אשר מקבלת חיזוק אף בעדות הנאשם, שמאשר כי שילב הילוך אחורי ברכבו, בעוד לדידה של ההגנה יש לאמץ את גרסת הנאשם, אשר מקבלת חיזוק בהקלטות 1/ו 2.

9. כפי שצוין לעיל, במהלך פרשת ההגנה הוגשו לבית המשפט 2 דיסקים - 1/ו אשר מתעד שיחה בין הנאשם לבין השוטר ונ/2 המתעד שיחה של הנאשם למוקד 100 של המשטרה. הקשבתי לדיסקים חזר והקשב. משך השיחה של הנאשם עם השוטר הוא דקה ו-11 שניות ומחמת חשיבות הדברים, מצאתי להביאם במלואם:

השוטר: מה שאמרת לך, איזה ערבי שלא יפגע בך. יא חתיכת גזען

הנאשם: אתה מתנהג כמו מחבל

השוטר: מה אני? כמו מה אני מתנהג?

הנאשם: אתה מתנהג כמו איזה מחבל

השוטר: אין בעיה, חכה חכה חכה אנחנו נראה

הנאשם: אתה מאיים עלי?

השוטר: כל המילים האלה.. סתום סתום אני אומר לך חכה חכה כל המילים האלה תגיד, סתום סתום

אנחנו נראה לאן תגיע. תגיד הכל תגיד, תגיד

הנאשם: תוקף אותי, הא?

השוטר: מי תוקף אותך?

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

פ"ל 10759-04-17 מדינת ישראל נ' אליאל

הנאשם: חכם לתקוף, הא?

השוטר: אם הייתי תוקף אותך לא היית עומד על הרגליים יא אפס, יא אפס, גזען, יא חתיכת גזען, לבנבן גזען, זה מה שאתה. תרשום, תרשום את הפרטים, תרשום את הפרטים (בקול מזלזל)

הנאשם: מרוקאי.... מרוקאי (צוחק ברקע)

השוטר: תמשיך יא גזען, אמרתי לך. אתם מטבעון חושבים שאתם יותר מידי אליטה. אתם גזענים! גזען זה מה שאתה ואני אראה לך מה זה, אני אראה לך דוידיאן, רס"ב, דוידיאן, והמרוקאי הזה יראה לך מאיפה משתין הדג

הנאשם: רגע רגע לא רשמתי, לא רשמתי

השוטר: רשמת, ארנון דוידיאן, רס"ב

הנאשם: תן לי לרשום את מספר השוטר שלך

השוטר: 993956 תרשום יא גזען שכמוך, תרשום

הנאשם: איך איך?

השוטר: 956 (בקול מזלזל)

הנאשם: [כמה שניות שקט] וואו....

10. עינינו הרואות כי ההקלטה תומכת את גרסת הנאשם וסותרת את גרסת השוטר. בהקלטה נשמע במפורש כי השוטר הוא שקילל את הנאשם ואיים עליו, תוך שהוא משמיע כלפיו הערות גזעניות בטון מזלזל ופוגע. אותם קללות, איומים והערות גזעניות לא נאמרו כתגובה לדברי הנאשם אלא מיוזמתו של השוטר ודווקא הנאשם נשמע כמנסה לשמור על איפוק, חרף העלבונות והטון המזלזל המוטחים בו. ההקלטה משקפת את התנהגותו הבריונית וקצרת הרוח של השוטר, אשר באה לידי ביטוי גם באולם בית המשפט, הן במענה לשאלות בא כוח הנאשם והן בתגובה להערות בית המשפט. דומה היה כי רס"ב דוידיאן אינו מורגל שדרכו נחסמת - אם בדרך, באופן ממשי ומעשי ואם באופן מילולי. ועוד - הדו"ח שנערך על ידי השוטר לא נכלל בחומר החקירה ומכאן שלא הוגש לבית המשפט כראיה. בהתחשב באמור בסעיף זה, אני קובעת כי עדותו של השוטר היתה לא מהימנה.

11. יתרה מזאת, אף בהקלטה נ/2 יש כדי לתמוך את גרסת הנאשם. בהקלטה נשמע הנאשם מוסר למוקד המשטרה כי השוטר תקף אותו, מסרב לתת לו את פרטיו וכי הוא משתמש ברכב משטרה אזרחי. רוצה לומר, כי הנאשם מסר את גרסתו בהזדמנות הראשונה, ביוזמתו. גרסתו לא השתנתה בחלוף הזמן, אלא נותרה עקבית ולא נסתרה בחקירתו הנגדית.

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

פ"ל 10759-04-17 מדינת ישראל נ' אליאל

12. לאמור לעיל יש להוסיף את הדברים הבאים. כתב האישום מייחס לנאשם עבירה לפי תקנה 45 לתקנות התעבורה תשכ"א 1961 (להלן: "התקנות"), אשר קובעת:

”

”נוהג רכב לא יסיעו אחורנית אלא אם יש צורך בכך, ובמידת הצורך, ולאחר שנקט

באמצעים הדרושים בנסיבות הקיימות כדי למנוע –

(1) סיכון או פגיעה;

(2) הטרדה או הפרעה.”

בענייננו, בהיות עדותו של השוטר עדות שאינה מהימנה, לא הוכח שהנאשם אכן נסע לאחור. כל שהוכח הוא כי הוא שילב את ההילוך האחורי ברכב, כדי לסמן לשוטר שהוא אינו יכול לזוז קדימה. השרטוט שערך השוטר (ת/2) מלמד כי לנאשם אכן לא היתה אפשרות לפנות את הדרך, שכן לפניו עמדו כלי רכב שלא אפשרו לו להתקדם. יתרה מזאת, השוטר עצמו העיד כי הנאשם לא פגע ברכבו, לא סיכן אותו ולו הוא היה מפנה לו את הדרך, הוא לא היה רואה בשילוב להילוך אחורי שום דבר חריג (עמ' 9 לפרוט' מיום 18.9.17 בש' 8-22). אך לאחר שהחליט לפעול להעמדתו של הנאשם לדין, ייחס לו גם את עניין הנסיעה לאחור, דומה כי ללא טעם ממשי. הקביעה כי הנאשם לא נסע לאחור ללא צורך מביאה למסקנה כי הנאשם לא נהג ברשלנות (ראה עובדה 2 לכתב האישום).

13. אף את עבירת הסטייה שיוחסה לנאשם המאשימה לא הוכיחה. הנאשם העיד כי הוא נסע בנתיב הימני מבין 4 נתיבים והשוטר נסע בנתיב השמאלי ביותר. השוטר אישר זאת, אך טען כי הנאשם סטה מנתיב נסיעתו, נצמד אליו, חסם את דרכו וגרם לו לבלום. מחקירתו הנגדית של השוטר עלה כי בהודעתו במשטרה הוא לא הזכיר לא את חסימת הדרך ולא את הצורך לבלום. ההיפך הוא הנכון. השוטר מסר כי הוא המשיך בנסיעה ורק כשהנאשם עשה לו תנועה בידו, הוא הפעיל כריזה והורה לו לעצור בצד. קרי, בעדותו השוטר ביקש להעצים את האירוע ולייחס לנאשם מעשים שלא נזכרו בהודעתו במשטרה. לכך יש להוסיף את עדותו של השוטר לפיה היה פקק תנועה במקום. אם אכן היה פקק, כיצד זה האיץ הנאשם את מהירות נסיעתו, חצה 2 נתיבים ונצמד אליו? בכל האמור יש כדי להוסיף על חוסר המהימנות של עדות השוטר.

הערות לפני סיום

14. איני יכולה שלא לתהות על עמדת המאשימה, הן כרשות חוקרת והן כרשות תביעה, בתיק דנן. עד התביעה רני"ג בן טל ארמונד, החוקר שהיה אחראי על התיק וגבה את הודעת הנאשם, העיד כי הוא נתן אמון מוחלט בתלונה של השוטר. מעדותו אף עלה כי הוא נתן למעשי הנאשם פרשנות שאפילו השוטר עצמו לא ביקש לתת להם (ראו למשל עמ' 4 לפרוט' מיום 18.9.17 בש' 5-21). חרף העובדה

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

פ"ל 10759-04-17 מדינת ישראל נ' אליאל

שמדובר בגרסה מול גרסה, רני"ג בן טל לא מצא לערוך עימות בין החשוד למתלונן והעיד כי "הכיוון" הוא להעמיד לדין את מי שנגדו התלוננו, אף אם המתלונן אינו שוטר (עמ' 5 לפרוט' מיום 18.9.17 בשי' 1-7). רני"ג בן טל אף לא מצא להאזין לשיחה של הנאשם עם מוקד 100, בצאתו מנקודת הנחה שאין בשיחה כדי ללמד על עצם ביצוע העבירה. שמה של הרשות החוקרת מעיד על תפקידה. לחקור. במקרה דנן לא בוצעה חקירה. ניתן אמון עיוור בגרסת המתלונן, שהינו שוטר, התבקשה תגובת הנאשם (תחת אזהרה) והוגש כתב אישום לבית המשפט. חבל שכך. עוד אעיר בהקשר זה כי מהחומר עלה חשד לביצוע עבירה של פניה בקשת רחבה דווקא מצד השוטר, שהעיד כי הוא פנה היישר מנתיב הפניה ימינה לנתיב השמאלי מבין 4 נתיבים בכביש (עמ' 9 לפרוט' בשי' 26; עמ' 10 לפרוט' בשי' 5). עולה השאלה מדוע השוטר, לכל הפחות, לא נשאל לגבי התנהגות זו?

15. במהלך שמיעת הראיות נוצר הרושם כי פגיעה בכבודו של השוטר היא שהובילה להגשת כתב אישום נגד הנאשם ולמעשה, לולא היה הנאשם מסמן לשוטר בידו להירגע, האירוע כלל לא היה מגיע לפתחו של בית המשפט. ניתן היה לצפות כי לאחר שמיעת ההקלטה נ/1 והתבהרות התמונה, תשקול המאשימה עמדתה בשנית ואין לי אלא להצר על שלא כך קרה.

סוף דבר

בהתחשב בכל שפורט לעיל, הריני מזכה את הנאשם מהעבירות שיוחסו לו בכתב האישום.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה היום, ב' כסלו תשע"ח, 20 נובמבר 2017, במעמד הצדדים

טל תדמור-זמיר, שופטת

